

Harangszó

XX. évf. 6. szám

Az Esztergom-Belvárosi és Vízivárosi Plébánia hírlevele

2016. február 14.

Olvasmány: *MTörv 26,4-10*

Evangélium: *Lk 4,1-13*

Szentlecke: *Róm 10,8-13*

NAGYBÖJT 1. VASÁRNAPJA

Jövő vasárnapi (Nagyböjt 2. vasárnapja) szentírási szakaszok: Olvasmány: *Ter 15,5-12. 17-18*; Szentlecke: *Fil 3,17-4,1*; Evangélium: *Lk 9,28b-36*;

A bérálás szentségéről dogmatikus szempontból

A bérálást a „keresztény felnőtség szentségének” szokás nevezni. Ez kiindulópontnak jó, de így önmagában felszínes megközelítés. Tény, hogy keresztény felnőtségről értelmesen lehet beszélni. Szeretem idézni néhai Hollai Antal spirituálisomat a papi szemináriumból, aki szerint egy hat éves kisgyermek részéről teljesen tiszteletre méltó mondat, hogy „azért járok templomba, mert a szüleim hoznak”. Egy 36 éves felnőtt részéről már furcsa lenne ugyanez. A két életkor között kell történnie egy olyan fordulatnak, ami után a felnőtt keresztény arra jut, hogy személy szerint neki van szüksége Krisztusra, és ezért keresi a templomban. Ennek a gondolkodási fordulatnak a bibliai görög megnevezése a „metanoia” – ezt szoktuk „megtérés”-nek fordítani. Kérdés azonban, hogy a személyes megtérés tényleg összekapcsolható-e azzal, hogy kamaszként a püspök imádkozik értünk és megken minket olajjal. Mitől lesz felnőtt egy kamasz miután megbérálták? Miben jelenik meg a többlet? Másrészt nyilván nem nevezhető felnőttnek egy olyan görögkatolikus kisgyermek, akit csecsemőként a keresztelesekor érvényesen meg is béráltak, és akinek családja velünk teljes dogmatikai egységben van. Esetében nyilván nem a felnőtt megtérést jelképezi a bérálás. Akkor? Én azt a megközelítést szeretem, hogy a keresztség hivatást, a bérálás pedig küldetést ad. Sajátosan a megbéráltakat küldi Krisztus a világba azzal, hogy a Szentlélek erejében tegyenek Róla tanúságot. Ehhez kapnak egy eszközt: a saját jogon magukhoz vett Eucharisziát. Egy kisgyermeket nem csak a templomba, hanem az Eucharisziához is a szülei küldenek, ill. végső soron a szülőkben működő Szentlélek. A megbérált kamasz vagy felnőtt azonban azért veszi az Eucharisziát, mert Krisztus Urunk őt szólítja erre. A bérálásban elnyert Szentleket újra és újra hívhatjuk, kereshetjük minden egyes felnőtt szentáldozásban, ha bűneink ezt indokolják, szentgyónásban. A bérálás tehát annyiban a „keresztény felnőtség szentsége”, hogy felnőtt feladatot, krisztusi küldetést ad, és ehhez életünk során személyesen fel kell nőnünk. A görögkatolikusokkal valóban van egy szemléleti vitánk, ami persze nem ér meg egy egyházszakadást. A görögkatolikus szemlélet szerint egy óvodás, amikor kortársai előtt tanúságot tesz az óvodában Krisztusról, már saját keresztény küldetését éli, nyilván életkorának megfelelően. Ennek felel meg a csecsemőkori bérálás. Mi latinok a krisztusi küldetést felnőtt dolognak látjuk, ezért a felnőtt kor küszöbén, egyházjog szerint 12 és 14 éves kor között adjuk át az új nemzedéknek.

Harmai Gábor plébános

hálaadás

50. Házassági évfordulóra

E két szív régóta egymásért dobog,
e két kar 50 éve egymásba fonódott.

Jóban, rosszban kitartottatok,
egymás felé őszinték maradtatok.

Ha valaki megkérdezné tőlem mi az igaz szerelem?
Annyit mondanék: nézzen rátok s megérti teljesen.

Ahogy egymás szemébe néztek,
szinte látni a lángolást köztetek.

Ha sétáltok egymás kezét fogva,
hogy szeretitek egymást mindenki tudja.

Ti ketten egymás részei vagytok,
50 éve egymáshoz tartoztok.

A bánatban egymásnak vigaszt nyújtottatok,
örömben együtt vígadtatok.

Bár az élet sok akadályt gördített elétek,
szerelmetekkel mindet legyőztétek.

Életet adtatok két fiúnak,

akik anyáinkkal életet adtak nekünk unokáknak.

Az élet bármerre is sodor minket,
mindig szeretni fogunk titeket.

Ezért csak egyet kérek legyetek nagyon boldogok,
amíg csak lehet.

Cserni Viktória

Isten éltesse Cserni Alajost, és feleségét, Cserniné Valériát!

Házasság hete 2016. február 7-14.

A szeretet szenvedély és döntés

Közel két évtizede Angliából indult el ez a kezdeményezés, amely Valentin-nap környékén minden évben egy hétig a házasság és a család fontosságára kívánja irányítani a figyelmet. A házasság hetét – amelyhez hazai és nemzetközi szinten is számos ismert közéleti személyiség csatlakozott kifejezve elköteleződését a házasság, a család

ügye iránt – mára 4 kontinens 21 országában ünneplik. Hazánkban az országos eseménysorozat 2008 óta rendezik meg a keresztény egyházak és civil szervezetek széles körű összefogásával, számtalan nagyváros, település, közösség részvételével. A Házasság Hete Szervezőbizottsága által koordinált központi programok fővédnöke 2013 óta Herczegh Anita, a köztársasági elnök felesége.

„A házasság Isten csodálatos ajándéka és gondoskodása az ember számára, amelyben a felek megtapasztalhatják a feltétel nélküli szeretet, a hűség és az őszinte megbocsátás értékét egy nekik rendelt, de nem tökéletes társon keresztül. A házasságban egy férfi és egy nő saját elhatározásából elkötelezi magát, hogy egymás bátorítására, segítségére és védelmére törekszik egész életében. Ilyen módon a házasság felelősségteljes, biztonságos és meghitt közösséget jelent számukra, és áldásul szolgál életük minden más területén is.

A házasság hete olyan széles körű összefogásra törekszik, mely gyakorlati példamutatással, tudományos kutatások eredményeivel, bibliai és erkölcsi érvekkel támasztja alá a házasság örökkévaló értékét. Bátorít minden olyan helyi kezdeményezést, amely hidat épít az adott közösség környezetében élő házaspárok és családok felé, amely segíti életüket, boldogulásukat. Nyíltan beszél a házasság mindennapi valóságáról, örömeiről és feszültségeiről. Igyekszik bölcs és gyakorlati tanácsokkal ellátni a házasságokat és házasságkötőket, valamint a teljes helyreállítás reményét ébren tartani azokban, akiknek a kapcsolata válságban van, illetve valamilyen ok miatt megszakadt.”

(Forr.: hazassaghete.hu)

dokumentum

A keresztény ember feladata az istentelen környezetben

(folyt.) III. A KERESZTÉNY EMBER KÜLDETÉSE/HIVATÁSA
Ne engedjétek a gyermekeknek és a felnőtteknek sokoldalú igénybevételét a családi életet szétziláló, hanem minden időt minél jobban használjátok ki, hogy együtt lehessetek. A családi élet ma a legjobb hitoktató és nevelő a gyermek számára – és ti szülők vagytok gyermekeitek első számú hitoktatói és lelkipásztorai. Ha pedig

valakit a családban a hitetlenség, vagy a közömbösség megfertőzött, akkor vegyék őt körül türelmes és megértő szeretettel. Semmiféle illúzióba nem ringatjuk magunkat, tudjuk, milyen nagy a családokat fenyegető veszedelem, és mennyi a szétesett család. De még nagyobb a bizodalunk, hogy a jelen szükségben az igazi keresztény család élete mégis megerősödik.

A családoknak ezen helyzetében és az őket fenyegető veszedelmek közepette az egyházközösségeknek, plébániáknak arra kell törekedniük, hogy meleg családi közösségeket fejlesszenek ki, hogy a családoknak, a küszködő ifjúságnak és az egyedülállóknak biztos támaszt nyújtsanak.

3. A mai helyzetben tegyetek mindenkivel jót.

A mai iparosodott világ az embernek az emberhez való viszonyát veszélyezteti, különösen ott, ahol az emberekre világnézeti nyomás nehezedik. Az emberek mind gyakrabban hidegen és gyanakodva mennek el egymás mellett. De éppen az ilyen fagyos környezetű világban vágyódik az emberi szív megértő és támaszt nyújtó barát után és keresi a testvérnek jóságos kezét. Ebbe a világba nyertünk mi küldetést, hogy „üdvözítő Istenünk jóságát és emberszeretetét” mutassuk meg nekik. (Tit 3,4). Boldog, aki ezt megérti, a mai nehéz helyzetben megtalálja a hivatását.

És ezt a szeretetet leginkább azokkal szemben mutassátok meg, akik tévelyegnek és Istent elvetik. Az ilyenek szíve üres és boldogságra és szeretetre éheznek, - még akkor is, ha magabiztos és kemény szóval fordul ellenetek. Éppen ezeknek van szüksége leginkább a ti szeretetekre. Ha ti, mint Krisztus tanítványai, a Jó Pásztor könyörülő szívével járjátok a világot, sok sebet gyógyíthattok meg, bátortalanokat megerősíthettek és sok tévelygőnek utat mutathattok. Persze, ezt a feladatot csupán emberi erővel nem hajthatjátok végre, hanem csak az Isten szeretete által, mely a Szentlélek által reánk kiárasztott.

4. Szenteljétek meg állapotbeli kötelességeiteket. A mi időnk és mi korunk a nagyértékű és állandó munka kora. És éppen nektek kell megérni, hogyan tesz Isten és az emberi élet végső céljává a munkát, amely ugyanakkor nehéz és nyomasztó teherként van a nyakunkban. A munkának ebbe a világba ti, mint keresztények küldetek.

Ti, mint Isten fiai és leányai dolgozzatok. Számotokra a munka nagyon nagy dolog; Istentől reátok szabott feladat. Az Ő világát kiépíteni, törvényeit felfedezni a feladatok. De a munka után vár titeket a megpihenés Istenben, mint az ember legmélyebb vágyának beteljesedése. Ezért a ti hétköznapjaitok az Úr napjaival vannak beolva, és így a ti munkában töltött óráitok imádkozó és istenszerető lélek erejéből élnek. Testvéreitekért dolgoztok. Minden munka a keresztény ember számára valamiképpen szolgálatteljesítés embertársával szemben, akár egyén akár a közösség számára. Ti családokért és gyermekeitekért dolgoztok. Ha ma ugyanannyit beszélnek a „közösségi munkáról” – úgy a keresztény ember a hit fényénél látja munkájának felelősségét a közösséggel szemben, és éppen ezért legjobb tudása szerint dolgozik, és igyekszik erejének javát nyújtani.

Ti úgy dolgozzatok, mint keresztthordozó Urunk tanítványai. A munka robotja, mely néha olyan nyomasztó tud lenni, a keresztény számára megenyhül a keresztthordozó Krisztussal való kapcsolat révén. S ez a kapcsolat az áldozati oltárhoz való rendszeres járásban teljeseedik ki. Ezért tud vidám lelketű lenni a keresztény ember az ő munkahelyén, és ezért tud minden munkát, mely egyébként őt ki nem elégíti, felebarátjáért végzett áldozat- és engeszteléseképpen élvezni.

Összefoglaljuk pásztorlevelünket Szent Pál szavaival: „Mélton élje-

tek ahhoz a hivatáshoz, melynek részesei lettetek.”(Ef 4,1) A mi életünk a jelen világban nem a vak sors vezetése, – legyen bár olykor nagyon nehéz is, de az mégis csak az Úrtól reánk kirótt feladat. A szó, melyet hozzátok intéztünk, olyan szívből fakadt, mely életek terhet ismeri és veletek együtt szenved. Mégis pásztori tisztünk felelőssége és atyai szeretetünk kényszerített, hogy így beszéljünk. De tudjátok meg azt is, hogy az eljövendő böjti időben nap mint nap az oltárnál megemlékezünk gondjaitokról és imáinkkal köztetek leszünk. De ti is közelítetek az Úrhoz ebben a kegyelmi időben elmélkedéssel és imádsággal, hogy az Ő hívását megértsétek és a kegyelem erejével követhessétek. És ha az Egyház lemondásra és áldozatvállalásra kér titeket, akkor a Megfeszítetthez akar titeket közelebb vezetni, és a mindennapi élet küzdelmeire akar képessé tenni benneteket. Minden nehézségek közepette a nemzetek apostolával imádkozunk hívó bizalommal: „Neki pedig, aki a bennünk működő erővel minden megtehet, azonfelül is, amit kérünk, vagy amit megértünk, dicsőség legyen az Egyházban és Jézus Krisztusban, minden nemzedéken át, örökkön örökké. Amen.”

Áldjon meg titeket a Mindenható Isten, az Atya, a Fiú és a Szentlélek. Amen.

Berlin, 1960. január 20., a berlini püspöki konferencián összegyűlt püspökök és püspöki helynökök

A keletnémet püspöki kar 1960. évi pásztorlevele ford.: valószínűleg Endrey Mihály váci püspök szamizdat, közli: Wirthné Diera Bernadett, 2015

Sürgősségi Lelkipásztori Szolgálat: 20 / 776-9998

HIRDETÉSEK

+ Jövő hét ünnepei, emléknapi: Szerdán a szervita rend hét szent alapítójának emléknapija lesz.

+ Nagyböjt 2. péntekjén, február 19-én a beteglátogatók és a Karitászcsoport szervezi a keresztutat, közös imaszándék, hogy a betegekért és segítségre szoruló testvéreinkért ajánljuk föl.

+ A Nagyböjti triduum a Kerektemplomban március 11. péntek és 13. vasárnap között lesz, Kovács Zoltán primási irodaigazgató úr, plébános, a Hittudományi Főiskola tanára tartja. Gyónásunkat is elvégezhetjük.

+ A jegyeskurzust, amelyben plébániáinkra járó házaspárok tesznek tanúságot a házaseletük különböző oldalairól, idén egy napon, március 12-én szombaton 9 órától 16 óráig tartjuk.

BELVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE:

Hétfő, Kedd, Csütörtök, Péntek: **este 7 óra**

Szerda **este 7 órakor** vagy zsolozsma áldoztatással, vagy szentmise zsolozsmával

Vasárnap: **10, ½ 12 és este 7 óra**

VIZIVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE: vasárnap: **½ 9**

Szent István kápolna: hétfő – péntek: **½ 8;** szombat: **este 6 óra (előesti)**

Zárdatemplom: hétfő – vasárnap: **7 óra**

TOVÁBBI LITURGIÁK:

minden csütörtök: 20:00-20:30: szentségimádás (Belváros)

utolsó csütörtök: 20:30-21:30: szentségimádás (Szt. István kápolna)

A héten temettük Karvai Dávid Ferencet

Mária Rádió: Fm 97,4 Mhz ; Magyar Katolikus Rádió: **Fm 92,5 Mhz**

HARANGSZÓ

A Belvárosi és Vízivárosi Plébánia közös hírlevele (megjelenik hetenként)

Alapító: Dr. Beer Miklós; Felelős kiadó: Dr. Harmai Gábor

Szerkesztőségi e-mail: harangszo@egomnet.hu

Plébánia e-mail: sztpeterespal@egomnet.hu

Telefonflotta ügyek: belvizegom@gmail.com

A Plébánia telefonszáma: **33 / 898-124 és 20 / 775-2841**

Plébániai fogadó órák: hétköznap, hétfőtől - péntekig du.15-18h között

A Belvárosi Plébánia bankszámlaszáma: 10918001-00000029-05960007

A Vízivárosi Plébánia bankszámlaszáma: 10918001-00000094-73080007

Weboldalaink: www.belvarosiesztergom.hu; www.evizivaros.hu;

Facebook: Esztergom-Belvárosi-Plébánia